

sygn. akt VII U 439/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Kosicka

po rozpoznaniu 30 sierpnia 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w Warszawie

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddziału w W.

z 3 lutego 2020 r., znak (...)(...)

o wysokość kapitału początkowego

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego A. S. na 79,21 %;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddziału w W. na rzecz A. S. 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

A. S. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z 3 lutego 2020 r., znak: (...) -2020. Odwołujący wniósł o uwzględnienie do wysokości kapitału początkowego wartości premii pieniężnej, którą pobierał w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego za okres pracy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- (...) w T. w latach 1976-1980 (odwołanie k. 3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Uzasadniając stanowisko organ rentowy wskazał, że na potwierdzenie pracy i osiąganego wynagrodzenia w spornym czasie ubezpieczony przedłożył umowę o pracę, zakres obowiązków i legitymację ubezpieczeniową, w której widnieje wpis dotyczący jego okresu zatrudnienia. ZUS stwierdził, że uwzględnił wskazany okres jako składkowy i przyjął wysokość wynagrodzenia 3100 zł miesięcznie wskazanego w treści umowy o pracę. Jego zdaniem, żaden z przedstawionych przez ubezpieczonego dokumentów nie zawiera jakiegokolwiek informacji o przysługującej mu premii i jej wartości (odpowiedź na odwołanie k. 4 a. s.).

Sąd ustalił, co następuje:

W Przedsiębiorstwie Produkcyjno- (...) w T. funkcjonował Układ Zbiorowy Pracy dla (...) Metalowego, który został zawarty 17 września 1971 r. pomiędzy Ministrem Przemysłu Maszynowego i Ministrem Przemysłu Ciężkiego a Zarządem Głównym Związku Zawodowego (...) w Polsce. Załącznik nr 21 do tego Układu wskazywał zasady premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych. Zgodnie z § 1 ust. 1 premie pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych wypłaca się z funduszu premiowego ustalonego w pionie przedsiębiorstwa w wysokości nie niższej niż 10% i nie wyższej niż 30% wynagrodzeń zasadniczych tych pracowników (Układ Zbiorowy Pracy (...) Metalowego i załącznik Nr 21 - „Z. premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych

w przedsiębiorstwach przemysłowych”, k. 27-90 a. s.).

Od 23 grudnia 1974 r. obowiązywał Układ Zbiorowy Pracy dla Budownictwa oraz załącznik nr 1 określający warunki wynagradzania pracowników zatrudnionych

w przedsiębiorstwach i kombinatach budowlano-montażowych oraz nadzorujących je zjednoczeniach. Zgodnie z § 22 tego załącznika pracownicy kierownictwa i administracji mogli otrzymywać premie według zasad ustalonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego (...) w trybie ustalonym obowiązującymi przepisami (Układ Zbiorowy Pracy dla Budownictwa z 23 grudnia 1974 r. oraz załącznik Nr 1 do Układu

w przedmiocie warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach

i kombinatach budowlano-montażowych oraz nadzorujących je zjednoczeniach, k. 96-130 a. s. i płyta CD, k. 153 a. s.).

15 lutego 1975 r. zostało zawarte porozumienie pomiędzy Ministrem Przemysłu Maszynowego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego (...) w sprawie stosowania w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu przemysłu maszynowego postanowień Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z 23 grudnia 1974 r. W § 1 wskazano, że w jednostkach organizacyjnych wymienionych w załączniku do porozumienia stosuje się postanowienia części ogólnej i załączników 1-8 Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa

z 23 grudnia 1974 r. W punkcie 5 tego wykazu wymieniono m.in. Zakład Produkcji i (...) - Budowlanych w T., który był poprzednikiem prawnym Przedsiębiorstwa Produkcyjno- (...) w T. (porozumienie z 15 lutego 1975 r. pomiędzy Ministrem Przemysłu Maszynowego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego (...) w sprawie stosowania w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu przemysłu maszynowego postanowień Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z 23 grudnia 1974 r. oraz wykaz jednostek organizacyjnych resortu przemysłu maszynowego według stanu na 1 stycznia 1975 r. objętych Układem Zbiorowym Pracy dla Budownictwa z 23 grudnia 1974 r., k. 92-94 a. s. i płyta CD, k. 153 a. s.).

A. S. rozpoczął pracę w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- (...) w T. od 23 sierpnia 1976 r. na stanowisku zaopatrzeniowca w pełnym wymiarze czasu pracy. W spornym czasie ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie płatne w sposób i na warunkach przewidzianych w Układzie Pracy dla Budownictwa (umowa o pracę z 23 sierpnia 1976 r., akta ZUS).

Do jego obowiązków należało zamawianie materiałów do produkcji (zeznania świadków W. M., W. G. i C. S. oraz odwołującego, k. 217-218 i 241-242 a. s.).

Współpracownicy odwołującego w Przedsiębiorstwie zatrudnieni na stanowiskach ekonomisty ds. zatrudnienia i płac i kierownika sekretariatu (W. M.), kierownika działu mechaniczno-energetycznego (C. S.) oraz kierownika sekcji technologicznej (W. G.) otrzymywali regularnie comiesięczne premie zgodnie

z obowiązującymi wówczas przepisami. Wysokość premii wynosiła 25% podstawowego wynagrodzenia dla osób zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych oraz 20% dla pracowników umysłowych, takich jak odwołujący. Nie zdarzało się, aby nie otrzymali oni premii czy uzyskali z jej tytułu wynagrodzenie w zaniżonej wysokości. Ubezpieczony również otrzymywał każdego miesiąca premię regulaminową w wysokości 20% zasadniczego wynagrodzenia (pisma z 27 czerwca 1974 r., 1 września 1975 r., 2 stycznia 1976 r., 3 sierpnia 1976 r., 1 sierpnia 1977 r., 9 lutego 1979 r., 1 czerwca 1979 r., 1 grudnia 1979 r., 25 września 1980 r., 29 września 1980 r. i bez określonej daty, k. 134-139 a. s. oraz zeznania świadków W. M., W. G., C. S. i zeznania odwołującego, k. 217-218 i 241-242 a. s.).

Prawomocnym wyrokiem z 20 marca 2014 r. tutejszy sąd w sprawie VII U 2129/13 zmienił decyzję organu rentowego z 24 lipca 2013 r., znak: (...) w ten sposób, że przeliczył W. G. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury w oparciu o wypłaconemu mu premie regulaminowe w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- (...) w T. (wyrok z 20 marca 2014 r. i jego uzasadnienie w sprawie VII U 2129/13, k. 67 i 70-75 a. s.).

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości celem ustalenia wysokości kapitału początkowego A. S. przy uwzględnieniu, że

w latach 1976-1980 uzyskiwał premię odpowiadającą 20% wynagrodzenia zasadniczego (postanowienie z 5 kwietnia 2022 r., k. 256 a. s.).

Odwołujący z tytułu premii regulaminowej w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego otrzymał 2660 zł za 1976 r., 7440 zł za lata 1977-1979 oraz 1860 zł za 1980 r. Przy uwzględnieniu tych wartości wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wzrósł z 75,17% na 79,21%. Zwaloryzowany kapitał początkowy wynosi 244 566,67 zł, zamiast 238 619,11 zł. Z uwagi na powyższe wysokość świadczenia emerytalnego ubezpieczonego jest wyższa o 27,40 zł brutto i wynosi 1557,23 zł (opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów, k. 262-272 a. s.).

Odwołujący 13 stycznia 2020 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o ustalenie wysokości kapitału początkowego. Decyzją z 3 lutego

2020 r., znak: (...) -2020 wyliczono podstawę wymiaru kapitału początkowego w wysokości 917,74 złotych, zaś wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 75,17%. Kapitał początkowy ustalony na 1 stycznia 1999 r. wyniósł 54 168,62 zł. Organ rentowy uwzględnił, że odwołujący uzyskiwał dochód w wysokości 13 300 zł w 1976 r., 37 200 zł w latach 1977-1979 oraz 9300 zł w 1980 r. (wniosek z 13 stycznia 2020 r., notatka kolegiarna z 3 lutego 2020 r. i decyzja z 3 lutego 2020 r., akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w aktach rentowych odwołującego, aktach sprawy VII U 2129/13 oraz zeznań świadków W. M., W. G., C. S. i odwołującego,

a także w oparciu o opinię sporządzoną przez biegłego sądowego z zakresu rachunkowości

i finansów A. G.. Sąd przede wszystkim oparł się na niekwestionowanych danych wynikających z zaświadczeń oraz pism zgromadzonych w aktach rentowych dotyczących świadków W. G. i C. S., którzy byli zatrudnieni u tego samego pracodawcy, co odwołujący. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadków, które odnosiły się do premii regulaminowej wypłacanej w ich ocenie regularnie w każdym miesiącu w wysokości 20% zasadniczego wynagrodzenia w stosunku do stanowiska zajmowanego przez odwołującego. Świadkowie potwierdzili, że w każdym miesiącu otrzymywali premię zgodnie z obowiązującym zakładzie pracy regulaminie. Wiarygodnie również wskazali, że bywały sporadyczne przypadki, w których pracownik nie otrzymywał premii, jeżeli w dany sposób naruszył wykonywane obowiązki pracownicze, co nie miało miejsca w przypadku A. S.. W odniesieniu zaś do obowiązujących wówczas przepisów w zakładzie pracy sąd kierował się dokumentami przedstawionymi w toku postępowania sądowego przez stronę odwołującą w postaci Układu Zbiorowego Pracy (...) Metalowego i załącznika Nr 21 - „Z. premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych”, Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z 23 grudnia 1974 r. i załącznika Nr 1 do Układu w przedmiocie warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych

w przedsiębiorstwach i kombinatach budowlano-montażowych oraz nadzorujących je zjednoczeniach, porozumienia z 15 lutego 1975 r. pomiędzy Ministrem Przemysłu Maszynowego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego (...) w sprawie stosowania w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu przemysłu maszynowego postanowień Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z 23 grudnia 1974 r. oraz wykazu jednostek organizacyjnych resortu przemysłu maszynowego według stanu na 1 stycznia

1975 r. objętych Układem Zbiorowym Pracy dla Budownictwa z 23 grudnia 1974 r. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania tych dokumentów. Na tej podstawie biegły sądowy dokonał rzetelnego i prawidłowego wyliczenia kapitału początkowego odwołującego. W ocenie sądu biegły trafnie wyliczył wskaźnik (...) dla kapitału początkowego. Należy zwrócić uwagę, że organ rentowy nie kwestionował opinii w zakresie sporządzonych wyliczeń przez biegłego sądowego, a jedynie wyrażony przez niego pogląd, który nie miał znaczenia z perspektywy tezy dowodowej oraz wydanego rozstrzygnięcia w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał tak zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania orzeczenia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. z 3 lutego 2020 r., znak: (...)–2020, jako zasadne, podlega uwzględnieniu.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń odwołanie ubezpieczonego dotyczyło zaliczenia do kapitału początkowego premii regulaminowej w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego za okres pracy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- (...) w T. w latach 1976-1980.

Sąd zważył, że zgodnie z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – zwanej dalej „ustawą” (Dz. U. z 2020 r., poz. 53 z późn. zm.) - kapitał początkowy ma być odtworzeniem kwoty składek na ubezpieczenie społeczne, opłaconych przed 1 stycznia 1999 r. Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury zostały określone w art. 15 ustawy emerytalnej, a wysokość kapitału początkowego, zależy od udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych, podstawy wymiaru świadczenia, współczynnika określonego przez proporcję wieku ubezpieczonego i ustawowo określonego wieku emerytalnego oraz stażu. Natomiast do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia uwzględnia się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z okresu ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę lub z dowolnych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku. W przypadku nieudowodnienia okresów składkowych i nieskładkowych, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia jest zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawione przez pracodawcę lub prawnego następcę pracodawcy na druku ZUS RP-7, ale również legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca odpowiednie wpisy o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia dokonane przez pracodawcę lub następcę prawnego. Ustalenie kapitału początkowego następuje poprzez obliczenie hipotetycznej emerytury, jaką ubezpieczony otrzymałby 1 stycznia 1999 r., tj. w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a następnie pomnożenie tej kwoty przez średnie dalsze trwanie życia osób ustalone na 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z art. 175 ust. 1 ustawy, postępowanie w sprawie ustalenia kapitału początkowego przebiega według zasad dotyczących ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w tej ustawie, co w szczególności dotyczy katalogu środków dowodowych, jakie służą ubezpieczonemu w postępowaniu przed organem rentowym do wykazania zarówno stażu ubezpieczonego, jak i wysokości przychodów. W dacie wydania przez organ rentowy spornej decyzji możliwość dowodzenia była ograniczona rozporządzeniem Ministra Pracy

i Polityki Społecznej z 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412) – które zmieniło rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe

i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49 ze zm.). Zgodnie

z obowiązującym § 22 ust 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej

z 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Wyjątek od tej powyższej zasady przewidziany został w § 28 ust. 1 rozporządzenia,

w myśl którego środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów stwierdzających stan zdrowia oraz dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do

ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy.

W niniejszej sprawie sąd uznał, że na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w rozpatrywanej sprawie możliwe jest ustalenie wysokości premii regulaminowych otrzymywanych przez odwołującego w czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- (...) w T. w latach 1976-1980. Sąd zważył, że w razie wszczęcia postępowania sądowego toczącego się wskutek odwołania ubezpieczonego od odmownej decyzji organu rentowego dopuszczalne jest przeprowadzanie wszelkich dowodów dla wykazania okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia. W postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązują odstępstwa od ogólnych zasad dowodzenia podyktowane dążeniem do pełnego

i wszechstronnego rozstrzygnięcia wszystkich kwestii spornych. W praktyce oznacza to, że w procesie dopuszczalne jest wykazanie wszelkimi dowodami okoliczności od których zależą uprawnienia do świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W oparciu o powyższe sąd zważył, że organ rentowy niesłusznie nie zaliczył ubezpieczonemu do wysokości kapitału początkowego wysokości premii, które uzyskiwał regularnie w każdym miesiącu swojej pracy w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego. W tym zakresie sąd doszedł do przekonania, że wystarczającymi dowodami uwiarygadniającymi zaprezentowane przez niego stanowisko procesowe są przedstawione dokumenty w toku postępowania oraz zeznania świadków. W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że treść wynikająca z zebranej dokumentacji nie była kwestionowana przez strony postępowania. Z umowy o pracę zawartej 23 sierpnia 1976 r. wynika, że w spornym czasie ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie płatne w sposób i na warunkach przewidzianych

w Układzie Pracy dla Budownictwa. W związku z tym Sąd posiłkował się przepisami, które znajdowały swój wyraz w tym Układzie. W § 22 załącznika nr 1 do Układu określającego warunki wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach i kombinatach budowlano-montażowych oraz nadzorujących je zjednoczeniach wskazano, że pracownicy kierownictwa i administracji mogli otrzymywać premie według zasad ustalonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego (...) w trybie ustalonym obowiązującymi przepisami. Prócz tego, w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- (...) w T. funkcjonował Układ Zbiorowy Pracy dla (...) Metalowego. Zgodnie z § 1 ust. 1 załącznika nr 21 do Układu premie pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych wypłacane były z funduszu premiowego ustalonego w pionie przedsiębiorstwa w wysokości nie niższej niż 10% i nie wyższej niż 30% wynagrodzeń zasadniczych tych pracowników. W związku z tym na podstawie treści zawartej umowy o pracę przez Przedsiębiorstwo z ubezpieczonym należy dojść do wniosku, że został on uprawniony do otrzymywania premii regulaminowej w przedziale 10 a 30% wynagrodzenia zasadniczego. Z zeznań zaś świadków oraz odwołującego jednoznacznie wynikało, że do jego stanowiska pracy była przypisana premia w wysokości 20%.

Sąd zważył, że współpracownicy ubezpieczonego regularnie w ujęciu comiesięcznym otrzymywali wynagrodzenie z tytułu premii regulaminowej. Potwierdzeniem tego stanu rzeczy są również złożone szcztkowe dokumenty wskazujące, że świadkowie W. G. i C. S. otrzymywali premie z zakładu pracy. Jednocześnie sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby odmówić wiarygodności ubezpieczonemu, jakoby miał nie otrzymywać w każdym miesiącu premii regulaminowej. Świadczenie, choć wskazywali, że zdarzały się sporadyczne obniżenie wysokości premii lub odmowa ich wypłaty w odniesieniu do innych współpracowników,

to o tyle poświadczali, iż odwołujący nie naruszał obowiązków pracowniczych i regularnie były mu wypłacane premie.

Zdaniem sądu, dopiero prawidłowo przeprowadzone postępowanie dowodowe, opierające się również na prawidłowych wyliczeniach sporządzonych w opinii biegłego sądowego, wykazało, że na podstawie dokumentacji emerytalno-rentowej oraz zeznań świadków możliwe było ustalenie poziomu wynagrodzenia odwołującego w spornym czasie – z uwzględnieniem pobieranej premii. Na marginesie rozważań prawnych wymaga zaznaczenia, że świadek W. G. w analogicznej sytuacji również uzyskał prawo do wyliczenia świadczenia emerytalnego w oparciu o

wysokość uzyskiwanych premii regulaminowej w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- (...) w T. na mocy prawomocnego wyroku tegoż sądu.

Mając na uwadze powyższe, sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie I wyroku. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. mając na uwadze odpowiedzialność organu rentowego za wynik sprawy jako strony przegrywającej w całości. Sąd zasądził od ZUS na rzecz ubezpieczonego 180 zł na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).